

Ο παπάς μας

Αν είναι ενεργητικός, τον θεωρούν υπερβολικά κουρδισμένο.
Αν είναι ήρεμος, τον θεωρούν τεμπέλη.
Αν έχει γκριζα μαλλιά, θεωρείται γέρος.

Αν είναι νέος, λένε πως δεν έχει εμπειρία.
Αν θέλει να κάνει αλλαγές, τον θεωρούν επαναστάτη.
Αν δεν θέλει, λένε πως δεν παίρνει πρωτοβουλίες.
Αν κηρύττει κατά της αμαρτίας, τον θεωρούν φανατικό.
Αν δεν το κάνει, λένε πως είναι κοσμικός.
Αν χρησιμοποιεί κινήσεις των χεριών όταν εκφράζεται, τον θεωρούν ηθοποιό.

Αν παραμένει ακίνητος, τον λένε ξύλινο.
Αν υψώνει την φωνή του, λένε πως φωνάζει πολύ.
Αν δεν υψώνει τη φωνή του, τον θεωρούν μονότονο.
Αν είναι στο σπάτι του, λένε πως θα πρέπει να είναι έξω, επισκεπτόμενος Ενορίτες.
Αν θεαθεί στο δρόμο, λένε πως θα πρέπει να είναι κλεισμένος μέσα, ετοιμάζοντας το κήρυγμά του.
Αν επισκέπτεται τους πτωχούς, τον θεωρούν σοσιαλιστή.
Αν επισκέπτεται πλουσίους, λένε πως κάνει χατίρια.
Θεέ μου, δώσε στον παπά μας υπομονή!

“Θέλεις νά γίνεις ενάρετος:

Κάνε μόνο τήν ἀρχή. Ἀλήθεια, πές μου, στήν περίπτωση ὅλων τῶν τεχνῶν, ὅταν θέλουμε ν' ἀσχοληθοῦμε μ' αὐτές, ἀρκούμεστε μόνο στή θέληση, ἢ καί ἐπιδιδόμαστε μέ δραστηριότητα στά ἔργα; ... δέν ἀρκεῖ μόνο τό νά θέλης, ἀλλά πρέπει νά προστεθῇ καί τό ἔργο, ἐνῶ ἐδῶ θέλοντας ν' ἀνεβῆς στόν οὐρανόν, λές «θέλω», μόνο;

Πῶς τότε, λέγει, ἔλεγες, ὅτι ἀρκεῖ τό νά θέλη κανεῖς; Ἡ θέλησις πρέπει νά συνοδεύεται ἀπό τά ἔργα, πρέπει καί νά ἐπιχειρῆται τό πρᾶγμα, πρέπει καί νά κοπιᾷ κανεῖς. Ἔχουμε βέβαια συνεργό καί συμβοηθό τό Θεό, μόνο νά τό ἐπιχειρήσουμε, μόνο νά καταπιαστοῦμε μ' αὐτό τό ἔργο, μόνο νά ἐνδιαφερθοῦμε, μόνο νά τό βάλουμε στό μυαλό μας, καί ὅλα τά ἄλλα ἀκολουθοῦν. Ἐάν ὅμως κοιμώμαστε καί περιμένουμε ροχαλίζοντας νά μποῦμε στόν οὐρανό, τότε θά μπορέσουμε νά κατακτήσουμε τήν κληρονομία τῶν οὐρανῶν;”

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΑΘΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

8.00 Μ.Μ – 12.30 Ν.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΕΣΗ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μηνιαία Έκδοση του Ιερού ενοριακού Ναού
Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών
Τηλ. & fax 2262024282
www.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ ΙΒ' • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΤΧΟΣ 116

Τριώδιο είναι ένα Ταξίδι

Τριώδιο! Μία περίοδος δυστυχώς **παρεξηγημένη** από τους περισσότερους...Μία λέξη η οποία ακούγοντας την, φέρνει στο μυαλό μας, το καρναβάλι, την διασκέδαση, το φαγοπότι, το ξεφάντωμα...Μήπως όμως Τριώδιο δεν είναι τίποτε απ' όλα αυτά; Μήπως δεν έχουμε πάρει στα σοβαρά αυτήν την Κατανυκτική Εκκλησιαστική περίοδο και νομίζουμε ότι το Τριώδιο και όλη η προ του Πάσχα περίοδος δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, και αποτελεί μία ευκαιρία για να εκτονωθούμε, να διασκεδάσουμε, και να γυρίσουμε στην συνέχεια στις διάφορες φροντίδες και ασχολίες μας; **Οχι!!!** Τριώδιο δεν σημαίνει τίποτε απ' όλα αυτά. Το Τριώδιο και ολόκληρη η Σαρακοστή είναι ένα πνευματικό ταξίδι που προορισμός του είναι το Πάσχα η «Εορτή των Εορτών». Και όπως όταν κάποιος ξεκινάει ένα ταξίδι, πρέπει να ξέρει που πηγαίνει, έτσι συμβαίνει και με το Τριώδιο. Είναι το ταξίδι εκείνο που Κυριακή με Κυριακή μας οδηγεί στην νύχτα της Αναστάσεως «την Σωτήριο, τη Φωταυγή, και Λαμπροφόρο».

Ξεκίνησε λοιπόν το πνευματικό ταξίδι του Τριωδίου, και από χθες στον Εσπερινό εμφανίσθηκε στα αναλόγια το Λειτουργικό βιβλίο της Σαρακοστής που λέγεται Τριώδιο. Στο βιβλίο αυτό περιλαμβάνονται όλες οι Ακολουθίες από την σημερινή Κυριακή μέχρι και το Μεγάλο Σαββάτο πριν την τελετή της Ανάστασης. Παράλληλα με τους ύμνους που ψάλλονται από το βιβλίο αυτό, διαβάζονται στους Ναούς και οι σχετικές περικοπές από το Ευαγγέλιο οι οποίες είναι αφιερωμένες στο Θεμελιώδες γεγονός της μετάνοιας και της επιστροφής μας κοντά στον Χριστό κάτι που αποτελεί την ουσία και το νόημα ολόκληρης της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Η πρώτη Κυριακή του Τριωδίου αναφέρεται στην Παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου και τονίζει ότι η ταπείνωση είναι η απαραίτητη ηθική αξία την οποία πρέπει να καλλιεργήσουμε, αφού Εκείνος ο οποίος μας την δίδαξε την εφάρμοσε πρώτος με το παράδειγμα Του, γενόμενος ο ίδιος Άκρα Ταπείνωση επάνω στο ξύλο του Σταυρού. Η δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου μας θυμίζει τον Πατέρα Εκείνον που υπακούοντας στο θέλημα του γιου του, του δίνει την περιουσία που του ανήκε, για να την ξοδέψει ασυλλόγιστα και να καταλήξει έρημος, φτωχός, γυμνός και πεινασμένος και να επιζητήσει και πάλι την πατρική στοργή και αγκαλιά. Στο πρόσωπο του Πατέρα διακρίνουμε τον Εύσπλαχνο Θεό, και στο πρόσωπο του ασώτου υιού διακρίνουμε τους εαυτούς μας, οι οποίοι ζητούμε την ελευθερία μας μακριά και έξω από την Εκκλησία και που επαναστατούμε έναντι του Θεού καθημερινά επειδή νοιώθουμε ότι η ζωή μας κοντά

Του μας πνίγει και μας υποτιμά . Ευτυχώς που η αγκαλιά του Εσταυρωμένου Πατέρα μας είναι μόνιμα ανοικτή και μας περιμένει για να μας γιατρέψει τις πληγές που μας προξενεί η αμαρτία και η απομόνωση από Εκείνον. Ενώ στις δύο προηγούμενες Κυριακές μάθαμε ότι πρέπει να ταπεινωθούμε και να επιστρέψουμε στον Θεό, την Κυριακή των Απόκρεω θυμόμαστε την μέλλουσα Κρίση από Την οποία δεν θα μπορέσει να ξεφύγει κανείς. Είναι μία προειδοποίηση η Ευαγγελική Περικοπή της Κυριακής της Αποκριάς για το Δικαστήριο που θα μας δοξάσει η θα μας καταδικάσει.

Και φτάνουμε στην Κυριακή της Τυρινής όπου από τα χείλη του Χριστού μας ακούμε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την εκ μέρους του Θεού συγχώρηση των σφαλμάτων μας, είναι η συγχωριτικότητα που θα δείξουμε απέναντι σε 'κείνους που έσφαλαν και η επιστροφή στην αγάπη, την ενότητα, στην σύμπνοια, στην αδελφοσύνη, στην αλληλοκατανόηση.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν αδελφοί μου, ότι η περίοδος αυτή είναι ένα σχολείο μετάνοιας στο οποίο κάθε Χριστιανός οφείλει να μπαίνει κάθε χρόνο για να καταφέρνει να εμβραθύνει, στην πίστη του, να την επανεκτιμήσει, και ν' αλλάξει την ζωή του. Είναι η περίοδος αυτή μία υπέροχη προσκυνηματική πορεία προς τις πηγές της Πίστης μας, είναι μία καινούργια ανακάλυψη του Ορθόδοξου τρόπου ζωής.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Μια φορά κάποιος μοναχός πήγε στην πόλη να πουλήσει το εργόχειρό του. Εκεί είδε έναν φτωχό που ήταν γυμνός και, επειδή τον σπλαχνίστηκε, του χάρισε το επανωφόρι του. Ο φτωχός όμως πήγε και το πούλησε.

Όταν το έμαθε αυτό ο Γέροντας, λυπήθηκε και μετάνιωσε που του έδωσε το ένδυμα.

Εκείνη τη νύχτα παρουσιάστηκε στον Γέροντα -σε όνειρο- ο Χριστός, φορώντας το επανωφόρι.

Του λέει: «Μη λυπάσαι. Να! Ξορώ αυτό που μου έχεις δώσει».

Η Εκκλησία μας με τις κατανυκτικές ακολουθίες της περιόδου αυτής μας βοηθά στο να ανακαλύψουμε Το νόημα Της. Εύχομαι όλοι εμείς να καταλάβουμε ότι Τίποτα δεν είναι τόσο όμορφο, τόσο βαθύ, και τόσο πλούσιο σε έμπνευση όσο αυτό που η Εκκλησία μας, μας προσφέρει από σήμερα που μπήκαμε στην Ευλογημένη αυτή περίοδο η οποία ήδη άρχισε να ευωδιάζει το αναστάσιμο άρωμα μέσα από τον Ζωοδόχο Τάφο του Νεκρاناστημένου Σωτήρα μας.

